Tomur Atagök, Türkiye'deki akademik müzecilik eğitiminin kurucusudur. Sanatçı, çalışmaları vasıtasıyla izleyiciye düşünme ve sorgulama alanları açmayı amaçlar. Resimlerinde, alışılmış yüzey ve malzemelerin dışına çıkar ve böylece, farklı düşünceleri malzeme çeşitliliği kullanarak temsil eder.

Tomur Atagök'ün çalışmalarında 1970'li yıllardan itibaren kadın teması belirgindir. Farklı ifade biçimleri aracılığıyla kadın kimliğini, varoluşunu ve ilişkilerini sorguladığı resimlerinde mitolojik kadın karakterler ve tanrıçaların yanı sıra sıradan kadın figürleri de sık sık karşımıza çıkar. Atagök'ün "Binbir Yüzlü Madonna"sı bu eğilimini en iyi örnekleyen yapıtlarındandır. Toplumsal bir figür olan şarkıcı Madonna'yı ele alan resim, kendi aile adını kullanmayan, dini bir figürün adını kendine sahne ismi olarak seçen ve çıktığı gösterilerinde her seferinde bir başka karaktere bürünen bir kadını yansıtır. 1980'ler modasının bir parçası olan bu eğilim, resimdeki davulcuda ve üçüncü paneldeki kadın figürlerinde de ele alınır. Bu nedenle resim, yüzünü yani kimliğini maske takarak gizlemekle ve başka biri gibi görünmeye çalışmakla ilgilenir.

Tomur Atagök is the founder of academic museum studies in Turkey. Through her works, she seeks to create spaces for viewers to think and question. She utilizes unusual materials and surfaces in her works, and this variability of materials allow her to represent diverse ideas.

Women have been a particularly important theme in Tomur Atagök's work since the 1970s. In her paintings that explore female identity, existence and relationships using different forms of expression, we often encounter goddesses and women who have attained mythical status in addition to ordinary women figures. "Madonna with a Thousand Faces" is one of the best examples of this tendency. Addressing the singer Madonna, a social figure, the painting portrays a woman who refrains from using her family name instead adopting the name of a religious figure as her stage name, and assuming a different role each time she is on stage. This tendency, which is an aspect of 1980s fashion, is also present in the drummer as well as the other women figures in the third panel of the painting. In this regard, the painting is a commentary on the need to conceal one's face and ultimately one's identity using a mask, and the effort to look like someone else.